

עת"א 68615/12/18 - מדינת ישראל נגד אחמד חואמדה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 68615-12-18 מדינת ישראל נ' חואמדה(אסיר)
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט חגי טרסי
עותרים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	אחמד חואמדה (אסיר) ע"י ב"כ עו"ד מוניר ברהום

החלטה

לפניי בקשה להארכת תקופת החזקת אסיר בהפרדת יחיד למשך 6 חודשים נוספים, החל מיום 16.1.19, וזאת בהתאם להוראות סעיף 19 ה' לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], תשל"ב - 1971 (להלן: "הפקודה").

על פי המפורט בבקשה, המשיב הינו אסיר פלילי המרצה מאז יום 24.3.02 מאסר עולם בגין עבירת רצח, ועונשו טרם נקצב. במסגרת מאסרו נדון לתקופות מאסר, חלקן בחופף וחלקן במצטבר, בגין עבירות אלימות וסמים שביצע בין כתלי הכלא. המשיב שוהה בתנאי הפרדת יחיד מיום 19.1.18. בעבר שהה בהפרדה בין החודשים מרץ 2015 ועד אוגוסט 2017, אז הוחלט על הוצאתו מהפרדה ושילובו באגף השמור. בחודש נובמבר 2017 ביקש המשיב לחזור להפרדה, אולם בקשתו לא נענתה. בחודש ינואר 2018 סירב בתוקף להישאר באגף השמור ובישיחה עמו עלה כי יעשה הכל על מנת לחזור להפרדה, לרבות פגיעה בסגל, ועל כן הוחזר להפרדה. ביום 11.7.18, בהסכמת המשיב, האריך בית המשפט את תקופת ההפרדה בשישה חודשים, ולקראת תום התקופה התקבלה המלצה על הארכת ההפרדה בשישה חודשים נוספים.

במסגרת הבקשה נטען כי החזקתו של המשיב בתנאי הפרדה נדרשת גם כיום לשם שמירה על ביטחון בית הסוהר, שמירה על שלומם או בריאותם של המשיב או של אסירים אחרים ולשם מניעת פגיעה ממשית במשמעת ובאורח החיים התקין של בית הסוהר. נטען כי ההפרדה הכרחית לנוכח חוות דעת גורמי מודיעין, לפיה מדובר באסיר בעל התנהגות אלימה, תוקפנית ובלתי צפויה, אשר לאורך כל תקופת מאסרו היה מעורב באירועים אלימים, תקף אסירים ואנשי סגל ואיים עליהם, ואף עלה מידע כי התכוון לרצוח אסיר בבית הסוהר שיטה - מידע אשר בשיחה עם הנדון הוא אישר.

עוד צוין כי המשיב נשאל לעמדתו ביחס להמשך החזקתו בהפרדת יחיד ומסר: "אני האסיר אחמד חואמדה, מבקש מכבוד בית המשפט לשהות בהפרדה ארצית בתא לבד או לחילופין באגף שמור בבית סוהר השרון כדי לקבל טיפול פרטני" (ראו נספח ז' לבקשה). במסגרת בחינת בקשת ההפרדה נבדקה האפשרות לשלב את המשיב בהפרדה זוגית או באגף שמור, אך לא נמצאה חלופה מתאימה.

דין בבקשה נקבע במקור ליום 9.1.19, אך המועד נדחה מעת לעת לבקשת המשיב ובא כוחו, ובית המשפט הורה על המשך החזקתו של המשיב בהפרדה עד למתן החלטה סופית בבקשה. הדיון בבקשה לגופה התנהל בפני לבסוף ביום 2.4.19, אז הביע ב"כ המשיב התנגדות לבקשה. במסגרת זו ציין הסנגור כי המידע המודיעיני המונח בפני בית המשפט הוא אותו מידע שהוביל באוגוסט 2017 למסקנה כי המשיב אינו מסוכן וכי ניתן להוציאו מהפרדה ולשלו בו בטיפול. עוד ציין, כי בנובמבר 2017, מאחר ושב"ס לא עמדו בהסכמות עם המשיב, ולא שילבו אותו בטיפול, ביקש המשיב לחזור לתא ההפרדה. בקשתו לשוב ולשהות בהפרדה נדחתה, משום שנקבע כי המשיב אינו מסוכן. לפיכך, אין לייחס משקל כלשהו למידע שקדם לשנת 2018, ומאז קיימת רק ידיעה אחת חדשה, המבטאת אקט של מחאה שביצע המשיב על מנת לחזור להפרדה, על רקע אי שילובו בטיפול. עוד נטען כי ההחזקה בהפרדה פוגעת בבריאותו של המשיב, וכי מדו"חות גורמי הטיפול עולה כי המשיב נמצא כיום במקום אחר, משתף פעולה, מבקש טיפול וניכר מאמץ של ממש ורצון כן לקבל טיפול.

לצורך ההכרעה בבקשה הוגש לעיוני חומר סודי רב, הכולל למעלה משלושים ידיעות מודיעיניות מהשנים 2012-2018. עיון במידע זה מאשש הטענה כי מדובר באסיר בלתי צפוי, אשר לאורך השנים היה מעורב באירועים אלימים כלפי אסירים אחרים וכלפי אנשי סגל. מדובר באירועים חמורים, אשר בחלקם עשה שימוש בכלי נשק מאולתרים, ואף ביטא כוונות פגיעה בחיי אדם. ראו לעניין זה מידעים 128, 136, 708, 101, 779, 373, 443, 917, 535, 163, 201, 187, 239, 303, 714, 880, 400, 053. על רקע נתונים אלה, ברי כי האסיר מקים סיכון לביטחון בית הסוהר ולשלומם ובריאותם של אסירים אחרים.

לצד מסקנה מתחייבת זו, ניכרת מהידיעות שהוצגו מגמה מסוימת של התמתנות מצדו של המשיב בשנים האחרונות, ודומה כי מגמה זו היא שעמדה ביסוד הניסיון שנערך על ידי שב"ס באוגוסט 2017 להוצאת המשיב מאגפי ההפרדה ושילובו באגף השמור. ניסיון זה לא עלה יפה, כשבחלוף מספר חודשים דרש המשיב לחזור להפרדה, בנסיבות אשר הקימו חשש להתפרצות אלימה נוספת, אך מאז ומזה למעלה משנה לא נצבר לחובתו חמ"ן שלילי נוסף, וגורמי הטיפול מדווחים על שיתוף פעולה ורצון לטיפול ולשינוי אורחות החיים. אין אמנם לקבל את טענת הסנגור המלומד לפיה המידע שקדם לשנת 2018 אינו עוד אקטואלי, שכן התמונה ארוכת הטווח של המשיב מצוירת אותו כאדם מסוכן לסביבתו, אך ככל שחולף הזמן מאז ביטוי האלימות הקשים וניכר שינוי בדפוסיו ותובנותיו של המשיב, נדרשת בחינה מחודשת של הצורך בהמשך החזקתו בהפרדה.

מכל מקום, בעת הזו, לאחר עיון במכלול החומרים שהוצגו בפני, ועל אף שהחזקת אסיר בהפרדה הנה בגדר מוצא אחרון, אני סבור כי אין מנוס במקרה זה אלא להיעתר לבקשה. האפשרות לשלב את המשיב בהפרדה זוגית או באגף שמור נבדקה עובר להגשת הבקשה, ולא נמצאה חלופה מתאימה. על רקע זה, לא ניתן בשלב זה לשמור בדרך אחרת על ביטחון בית הסוהר ועל שלומם של המשיב ושל אסירים אחרים, כאמור בסעיף 19 ב' (2) ו-(3) לפקודה. לפיכך, אני מורה על המשך החזקתו של המשיב בתנאי הפרדה למשך 6 חודשים נוספים, החל מיום 16.1.19. עם זאת, לקראת תום התקופה, בעוד פחות מ-3 חודשים, מצופה כי תיערך בחינה מחודשת של המשך הצורך בהפרדה, ואף יעשה מאמץ לשלב את המשיב בטיפול לו הוא נזקק.

העתק יועבר לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, י"ח ניסן תשע"ט, 23 אפריל 2019, בהעדר
הצדדים.